

Milivoj Zenić (1953. – 2011.)

Umro je Milivoj Zenić (Šibenik, 1953. – Šibenik, 2011.), knjižničar, kulturni djelatnik, pisac. Umro je iznenada, potpuno neočekivano. Dva dana ranije s najbližim suradnicima planirao je nove akcije u Šibeniku, obilježavanje 100. obljetnice smrti još jednoga znamenitoga Šibenčanina – Vinka Nikolića, godišnjicu njegove knjižnice i mnoge druge, na način kako je to samo on znao, široko, vizionarski. Nažalost, te aktivnosti koje je velikim organizacijskim sposobnostima i velikim srcem zacrtavao morat će realizirati netko drugi. Njegovo srce nije izdržalo.

Rođen je u Šibeniku 1953. gdje je završio gimnaziju. Filozofiju i komparativnu književnost diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i odmah nakon završetka, unatoč ponudama da ostane u Zagrebu, vratio se u Šibenik i zaposlio u Gradskoj knjižnici “Juraj Šižgorić” gdje je proveo cijeli svoj radni vijek.

Čovjek je to koji je u tridesetak godina rada u Gradskoj knjižnici “Juraj Šižgorić” postao simbol grada. Gotovo nema kulturnoga događaja (skup, izložbe, predavanja, koncerta, predstavljanja itd.), koje nije bilo vezano uz prekrasno zdanje u središtu grada Šibenika, a kad se kaže ili pomisli na knjižnicu, onda to istodobno znači Milivoj Zenić. Jer knjižnica je ponajprije njegovo djelo; svojom neumornom energijom i vizijom pretvorio je jednu od najljepših šibenskih građevina u “area librorum”. Kroz njezine prostore prošao je cijeli niz hrvatskih kulturnih djelatnika, pisaca, pjesnika, slikara, filozofa, povjesničara, cijela intelektualna Hrvatska. A okupljao ih je Milivoj, svojim marom, otvorenošću, širinom obrazovanja i prisnošću, na različitim

projektima posvećenim bogatoj šibenskoj baštini i njegovu snažnom sidrenju u povijesne i kulturne krajolike Jadrana i Hrvatske. Sva ta događanja svrstavala su Šibenik u najživlje i najrelevantnije mjesto suvremenoga kulturnoga života Hrvatske. Jer svaki taj događaj bio je važan za lokalnu povijest, povijest grada Šibenika, ali istodobno svojom znanstvenom ili umjetničkom razinom bio je integralnim i značajnim dijelom širega kulturnoga života.

I Hrvatski studiji su, upravo na takvu jednom projektu, koji je dijelove zaboravljene kulturne povijesti nastojao iznova otkriti, čvrsti oslonac i poveznicu imali u Milivoju Zeniću. Početkom stoljeća krenuo je niz skupova nazvan “Tihi pregaoci”, posvećen zanemarenim a važnim franjevcima, kulturnim djelatnicima i njihovoj misiji, poglavito u širem šibenskom kraju. Započeli smo 2000. skupom o skradinskom biskupu Pavlu Posiloviću, a upravo ove, 2011. godine opet zajedno s Gradskom knjižnicom u Šibeniku organizirali smo 12. skup posvećen šibenskomu župniku, autoru prve aritmetike na hrvatskom jugu, Pakovčaninu Mati Zoričiću. Svih dvanaest skupova Milivoj je bio organizator, suradnik, vodič kroz književnu povijest Šibenika, otkrivač niza važnih rukopisa, a prva četiri zbornika koji su objedinili radove sa skupova i suizdavač. Kao i u mnoge druge akcije, i ovdje je ugrađen njegov kamen temeljac.

Nepravедno bi i pogrešno bilo svesti Milivoja Zenića samo na vrhunskoga knjižničara ili samo kulturnoga djelatnika. Svoju općinjenost Gradom, njegovom poviješću, osobito književnom i duhovnom izložio je u dvije izvanredne knjige: *U pohvalu od grada Šibenika – pisana riječ od najstarijih vremena do danas*, maestralan prikaz šibenske književne povijesti i njezinih stvaralaca, i *Stari Šibenik: skalama, kalama i butama*, vodič kroz starodrevni, ali i današnji Šibenik. Tomu treba dodati i sjajan vodič o simbolu Šibenika, šibenskoj katedrali. Samo on, vrhunski stilist, erudit, intelektualac europskih obzora, mogao je tako suvereno, odmjereno i precizno ocrtati ulogu Šibenika i Šibenčana u hrvatskoj kulturnoj povijesnici, a opet i kao zaljubljenik u svaki njegov kutak, skalu, butu oživjeti ih živim događajima i običnim ljudima. Kao što je u mladim danima tražio smisao u zvjezdanom svodu iznad šibenske gimnazije, tako je u svojim djelima pokazao koliko se u lokalnom mikrokozmosu zrcali univerzalni ljudski svemir.

A sve je radio samozatajno, ali i ustrajno sa strašću istraživača i s vizijom krajnjega cilja. Cijela hrvatska intelektualna zajednica, a osobito njegov rodni grad Šibenik, izgubili su velikoga čovjeka, intelektualca širokoga obrazovanja, tragaoca za istinom, ljepotom i smislom. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu izgubili su dragocjenoga suradnika.

Marinko Šišak